

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 74. Articulus V. Hi Doctores cum Jansenio negant resistentiam & potestatem resistendi gratiæ in hoc statu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

§. LXXIV.

ARTICULUS V.

*Hi Doctores cum Jansenio negant
resistentiam & potestatem resi-
stendi gratiæ in hoc
statu.*

Hunc errorem Duacenses colligunt ex
Lengrandii Disp. IV. de Concurfu,
ubi I. ait S. Augustinum, varia Con-
cilia & Pontifices docent voluntatem
applicari a Deo motione, quæ facit,
ut voluntas faciat, quæ est efficax effi-
cacia fundata in omnipotentia Dei &
Dominio, quod habet in voluntatem
creatam, per quam inclinatur cor ad a-
gendum invincibiliter & irresistibiliter,
quæ in nobis agit, quicquid vult.
II. Gratia interiori efficaci quidem nun-
quam resistitur, bene tamen inefficaci
& excitanti, cui sæpe resistitur propter
dominantem concupiscentiam, quæ
sufficiens dicitur, quia ei frequenter resi-
stitur. III. Quæstio juris est propositio a lo-
co, tempore, ceterisque circumstantiis non
dependens proin necessaria est hæc
propositio: *gratia Christi est efficax*: quæ-
stio facti est hæc: *S. Augustinus admisit
gratiam Christi efficacem*. IV. Determi-
natio quoad intensionem, est determi-

Z 3

natio

Sæc. XVIII
A. C. 1722.

natio ad agendum fortiori modo seu
 majore amore, sic determinatio homi-
 nis ad conversionem fortior est deter-
 minatione, qua determinatur ad desi-
 derium conversionis, hæc determina-
 tio vocatur aliter motio sufficiens, al-
 tera motio efficax. V. Deus cor ho-
 minis movet irresistibiliter & præbent
 vires efficacissimas. VI. Homo sæpius
 resistit motioni sufficienti, non autem
 efficaci. VII. Motio sufficiens semper
 consequitur suum effectum immedia-
 tum, scilicet dare potentiam comple-
 tam & expeditam actum bonum exer-
 cendi, vel ejus desiderium, non tamen
 effectum ultimum, seu actum peni-
 tentiæ vel charitatis, ad quem pro-
 ducendum a Deo data est, idque pro-
 pter resistantiam voluntatis, vel con-
 cupiscentiam bonorum terrenorum.
 Has pluresque propositiones Facultas
 censuit esse consonas doctrinæ Janse-
 ni & quidem primam haberi in lib. 2. de
 Grat. Salv. cap. 24. *Ex isto efficaci in-*
operandi modo &c. II. Ibid. c. 25. *Ha-*
ec itaque est vera radix &c. III. Ibid. c. 24.
Nec vero moveat &c. IV. Lib. 4. de
 Grat. Salv. c. 20. *Cum nulla sit gra-*
tia &c. V. Lib. 2. de Grat. Salv. c. 34.
Omnino efficit &c. VI. Lib. 3. de Grat.
 Salv. c. 4. *Hinc ulterius docet Augu-*
stinus nullam Christi gratiam &c. VII. Lib. 3.

de Grat. Salv. c. 2. Prædeterminatio physica talis esse dicitur &c. Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

Eapropter Facultatis censura erat sequens :

Juxta Lengrandium & Jansenium, S. Augustinus ubique docet, voluntatem applicari a Deo motione, quæ facit ut faciamus, quæ est efficax efficacia fundata in omnipotentia Dei, & Dominio, quod habet in voluntatem creatam, per quam inclinatur cor ad agendum invincibiliter & irresistibiliter, quæ non in nobis agit quidquid vult. Fatetur nihilominus idem Professor cum Jansenio. Gratia interiori, inefficaci & excitanti sæpe resisti eo genere resistantiæ, quæ oritur ex Concupiscentia dominante. Hæc gratia inefficax & excitans, addit Professor primarius, sufficiens dici solet. In statu Innocentiæ, inquit, non opus erat alio adjutorio, quam sufficienti & sine quo, sed in statu naturæ lapsæ homo indiget adjutorio quo seu efficaci, nec virtute gratiæ sufficientis potest se ad bonum determinare. Hæc propositio, gratia Christi est efficax, est propositio necessaria. Non ignorat D. Lengrand, propositionem indefinitam, necessariam æquivalere universali: omnis igitur gratia Christi est efficax.

„Lengrandio & Jansenio Yprensi concinit D. Marechal. Determinatio hominis, inquit ad conversionem for-

Sæc. XVIII. „tior est illa determinatione ad deside-
 A. C. 1722. „rium conversionis. Hæc determinatio
 „vocatur aliter motio sufficiens, ahen-
 „motio efficax. S Augustinus ahen-
 „Deum movere cor hominis irresistibile
 „liter & præbendo vires efficacissimas
 „Motio sufficiens est motio interior &
 „actualis, quæ suum ultimum motum
 „consequitur effectum ob resistentiam
 „humanæ voluntatis & Concupiscentiæ
 „Talis est motio, ait, qua movetur ho-
 „mo ad desiderium conversionis prædicti
 „motio sufficiens suum semper conse-
 „quitur effectum immediatum, scilicet
 „dare potentiam completam & expellere
 „tam actum bonum exercendi, vel ejus
 „desiderium, vel ejus cogitationem: at ne-
 „semper effectum suum ultimum pro-
 „ducit. Conveniunt, ait, Thomistæ
 „cum Molinistis in vocabulo gratiæ sub-
 „ficientis, sed tamen diversa est apud
 „illos istius vocabuli significatio. Mo-
 „tio Dei sufficiens est delectatio victima
 „indeliberata, homo sub concupiscentiæ
 „tia, secundum quam necesse est ope-
 „rari, habet impotentiam liberam, ve-
 „luntariam & consequentem ad bonum
 „ideoque gratiæ resistit. Motio Dei
 „sufficiens, seu inferior concupiscentiæ
 „necessitante, non potest quidem resis-
 „tere concupiscentiæ potentia conse-
 „quente positionis & futurationis; sed
 „potest

„potest potentia antecedente, possibilitate Sæc. XVIII.
 „tis seu potentia ab actu sejuncta. Unde A. C. 1722.
 „homo sub illa gratia habet potentiam
 „promptam resistendi concupiscentiæ,
 „quamvis nunquam eventurum sit, quod
 „illi de facto non consentiat cum illa
 „motione: Auxilium hujus status est
 „auxilium quo seu efficax, sed in statu
 „innocentiæ satis erat auxilium sine quo
 „seu sufficiens. Equidem omnis actio
 „bona & salutaris, adeoque & deside-
 „rium conversionis, in hoc statu de-
 „pendet a Deo specialiter præmovente,
 „seu a gratia efficaci. „

„His omnibus summa cum atten-
 „tione perpensis judicat S. Facultas
 „D. D. Lengrand & Marechal ex pro-
 „fesso & aperte docuisse secundam &
 „quartam hæresim Jansenianam, qua-
 „rum illa hujus est tenoris: *interiori*
 „*gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam*
 „*resistitur.* Hæc vero, ut est præcise dog-
 „matica & a semipelagianorum facto se-
 „juncta sic exprimitur, gratia præve-
 „niens interior non est talis, cui possit
 „humana voluntas resistere vel ob-
 „temperare. „

„Resistentia in hoc genere non est
 „ præcise aliquis renisus, ut quædam
 „lucta adversus gratiam vincentem,
 „nec etiam qualiscunque omissio effectus,
 „ad quem gratia excitat, sed est omis-

Sæc. XVIII. „sio libera illius actus, ad quem gra-
 A. C. 1722. „tia interior tenens se ex parte volun-
 „tatis datur, ad quem movet, ad quem
 „vere sufficiens est, ad quem pote-
 „tem proximam largitur. Tolle liber-
 „tatem omissionis, & non erit resistentia
 „culpabilis sed ommissio necessaria, tollit
 „veram sufficientiam gratiæ ad actum
 „seu potestatem proximam illius actus
 „exercendi, hoc ipso perimis libertatem
 „tem omissionis. Idem dic cum por-
 „tione de potestate resistendi gratiæ
 „quæ essentialiter requirit libertatem
 „ex parte actus primi.

„D. D. Lengrand & Marechal facti
 „sunt quidem cum Calvino & Jansenio
 „aliisque hæreticis vim gratiæ supra
 „modum efferentibus, gratiam inter-
 „dum destitui effectum, ad quem movet
 „sed illam effectus omissionem tribu-
 „runt concupiscentiæ dominantis, secun-
 „dum quam necesse est operari, et
 „proinde negarunt illam resistentiam
 „illamque potestatem gratiæ resistendi
 „quam Ecclesia in hoc statu agnoscit
 „& sine qua peccatores ratione non
 „rum actualium increpari, ac æternam
 „puniri non possunt.